

LIBRIS

We know
books

Colecția MIRABILIA

Editor MIRCEA PETEAN

Design copertă: MIRELA DUDAȘ

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOLDEA, MARIUS

Când noaptea nu tace / Marius Boldea ; câteva cuv.
însoțitoare de Carmen Dominte. - Florești : Limes, 2025
ISBN 978-606-799-815-3

I. Dominte, Carmen (pref.)

821.135.1

© Marius Boldea

© Editura Limes, pentru prezenta ediție

Str. Castanilor, 3

407280 Florești – Cluj

Tel.: 0723/194022

Email: edituralimes2008@yahoo.com

[www. edituralimes.](http://www.edituralimes.)

Marius BOLDEA

Când noaptea nu tace

**Câteva cuvinte însoțitoare
de Carmen Dominte**

**Limes
2025**

CUPRINS

Carmen Dominte, <i>Câteva cuvinte însoțitoare</i>	5
Când noaptea nu tace	7
Antiteză.....	8
Sculptură	10
Expresie.....	11
Nicăieri.....	12
Un „vals nobil și sentimental”	13
Tornada lui Dumnezeu	14
Într-o dimineață	15
Continuarea „lecției despre cub”	16
Nod 2.....	17
Un soare ce zâmbește.....	18
La 23 și 30 de minute	19
Înserare	20
Obsesie.....	21
Cimitir	22
Cruzime.....	23
Vis	24
Geamul ușor murdar	25
Vis de păianjen.....	26
O voce tremurată	27
La apusul nostru.....	28
Liniștea și dorul meu	29
Ce a făcut Dumnezeu cu fericirea	30

Deziluzia.....	31
Crengi uscate ce foşnesc.....	32
Despărţit de o vitrină.....	33
Am visat.....	34
Poate azi va suna un telefon.....	35
Ţi-am pătruns prin oase.....	36
Clepsidra dintre noi.....	37
Catren.....	38
Dără pe hârtie.....	39
Catren de câmpie.....	40
Şoapta.....	41
În mijlocul mării.....	42
Chipul tău.....	43
Câte gânduri.....	44
Glusul.....	45
Peste rănilor cuvântului.....	46
Colindul uitat.....	47
Hai să tăiem consoana.....	48
Ce ai spus Hans.....	50
Surâsul tău prelung.....	51
Caleidoscopul timpului.....	52
Mi-ai purtat melancoliile.....	53
Îmbraci hainele prăfuite.....	54
Când lumânarea se stinge.....	55
Uneori trecutul te caută.....	56
Îmi plimb mâna.....	58
Cuvântul.....	59
În albul hârtiei.....	60

Catren de dragoste.....	61
Peste o lacrimă un pârâu.....	62
Poate totul e doar un vis.....	63
Catren de cârciumă.....	64
La moartea lui Iisus.....	65
Cândva.....	66
Am avut un vis aseară.....	67
Poate Dumnezeu e un om ca noi.....	68
Frumuseţea sufletului.....	69
Prin atmosfera presărată de miresme.....	70
Ţi-am mângâiat chipul.....	71
O pasăre zboară.....	72
Câte gânduri.....	73
Într-o după-amiază.....	74
O şoaptă a ta.....	75
Cutremur.....	76
Am ieşit din casă.....	77
Plecăm printre pavaje.....	79
În tren.....	80
Pe lângă o stâncă.....	82
Nu e evident.....	83

există două tipuri de mări
așa cum există două tipuri de sori
una în care se bălăcesc copiii
și se sărută îndrăgostiții
alta în care valurile plâng

își plâng cadavrele

valurile în care intru
cu toate melancoliile mele
cu gândurile
frazele
pe care nu le pot termina
cu paharele pe jumătate goale
care nu se vor termina niciodată
nu se vor umple niciodată

și cu lumina

care între 6 și 5 sau 7 și 6 sau 8 și 7 etc.
va trăi în retina mea
obosită
mioapă
de adevăruri îndepărtate
de biblie neînțelese
de la geneză la apocalipsă
de la răsărit la întuneric
la fațetele tale
caleidoscopice

pe care nici Sonia sau Nastasia sau Anna (ș.a.)
nu le-ar înțelege

și secundarul bate
tic toc tic toc tic toc
și se oprește deodată
în valul de pe vârful pantofului meu.

de ce am mâna asta
de ce sunt atât de multe linii
dezorganizate
într-o ordine divină și inutilă în același timp
de ce îmi circulă venele prin ea
ca într-o pictură impresionistă

când strâng pumnul
văd oasele
cum îmi acoperă incertitudinile
și corpul meu se transformă
în universuri multicolore
de vene, sânge, apă și oase

Expresie

păianjenul a amorțit
abia se târăște
pânza lui se întinde de-a lungul
unui parc
cu un lac din care ar putea bea apă

trece peste oamenii beți de la terase
se apropie de păsări
dar așa amorțit cum e
ca într-o beție lentă și continuă
uită să mai coboare
de pe pânză
până ce parcul întreg e înghițit
și el
nu mai respiră

toți oamenii vin de nicăieri
și pleacă spre nicăieri
pe bulevarde umede și reci
printre priviri uitate, străine.
două perechi de ochi ce se cunosc
în trecut
încearcă
să-și unească istoriile și trupurile
dar după vraja nopții
redevin străini
se ridică din pat rușinați
ieșind din apartamente
prin alte uși mereu
și puțin mahmuri, cu părul nearanjat
merg la casele lor
să doarmă la ora unsprezece
ziua în amiaza mare
să se trezească și mai goi când apune soarele
și să o ia de la capăt în altă noapte
alți ochi
alte bulevarde
venind de nicăieri
plecând spre nicăieri

Un „vals nobil și sentimental”

între două frunze arămii
care dansează în pulberea de praf

mașina le spulberă în mii de atomi
și particule
prinse între mișcările ștergătoarelor de parbrize

stau așezate pe trotuare
între covorul de fâșii rămase
într-o duminică leneșă
în care trupurile se mișcă cu greu
pe bulevarde
se mulează pe tălpile pantofilor
și lasă un tatuaj semi-permanent
al timpului

chitaristul de la colțul străzii
cu ochii albaștri șterși de prea multe frunze
cântă o amintire de serenadă
pentru acei 10 lei de hârtie
ce se descompun în atmosferă
reciclați în sunetele unui „Dies Irae”
și caută *nemurirea* pe talpa
unor pantofi